

jaren ontwikkeld zijn, met een heel grote inzet van leerkrachten en andere mensen, blijft het zo dat de inbedding van cultuur in het onderwijs grotendeels van projectmatige aard is. Dat brengt een grote afhankelijkheid van personen met zich mee. Het proces om cultuur ook een structurele inbedding in onderwijsprogramma's te geven is heel moeilijk, maar belangrijk. Het maakt deel uit van het protocol, maar het zal nog heel lang duren. Cultuur is intussen wel opgenomen in de eindtermen (lager onderwijs en de eerste graad secundair onderwijs), maar dan lees ik weer dat het vak esthetica op de helling staat. Dat zijn slechte signalen.

Als je nadenkt over cultuurparticipatie en culturele vorming, kan je er niet omheen dat alle jongeren onderwijs lopen. Structurele samenwerking met het onderwijs is nodig om iedereen een culturele *fond* te geven. Als we in onze posities blijven steken, komen we er niet. Dan blijven we afhankelijk van de *goodwill* van het onderwijs om de knowhow uit de culturele sector al dan niet binnen te halen. In de lerarenopleidingen gebeurt dat al tamelijk systematisch, maar toch nog altijd op projectmatige basis. Men zou die samenwerking meer structureel moeten plannen. Misschien moeten we bescheidener zijn en meer stapsgewijs te werk gaan, maar we mogen het uiteindelijke doel niet uit het oog verliezen. Theoretisch gezien zijn beide ministers absoluut vragende partij voor een betere onderlinge afstemming tussen cultuur en onderwijs. Alleen, de implementatie ervan vraagt veel tijd. Het is ook een complexe materie. Door de ambities in het protocol hoog te stellen hebben we het onszelf niet gemakkelijk gemaakt. Je hebt niet alleen Cultuur en Onderwijs, en hun administraties, maar binnen het departement onderwijs vormen het reguliere onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs en de professionele opleidingen ook nog eens aparte entiteiten.

ETCETERA: Welke positie krijgt het Steunpunt Cultuur en Onderwijs?

OLAERTS: In het protocol hebben we de optie genomen voor een steunpunt dat tussen beide departementen in staat, en waarin Cultuur en Onderwijs een gelijkwaardige input hebben. Een belangrijk gegeven is dat het steunpunt zal groeien vanuit de CANON Cultuurcel, die sinds 1995 werkzaam is binnen Onderwijs. Op dit ogenblik is dat de enige organisatie op het snijvlak tussen cul-

tuur en onderwijs, maar een goed aanspreekpunt moet samengesteld worden uit beide kanten. De CANON Cultuurcel zal dus een onderdeel worden van het nieuwe steunpunt, met dien verstande dat alles wat te maken heeft met subsidiëring van projecten naar de administratie Onderwijs zal verhuizen. Naar analogie met de sectorale steunpunten zal het steunpunt Cultuur en Onderwijs een plek zijn voor ondersteuning, informatie en dienstverlening.

Als je nadenkt over cultuurparticipatie en culturele vorming, kan je er niet omheen dat alle jongeren school lopen. Structurele samenwerking met het onderwijs is nodig om iedereen een culturele *fond* te geven. Als we in onze posities blijven steken, komen we er niet.

ETCETERA: Zal ook het statuut analoog zijn aan dat van de sectorale steunpunten?

OLAERTS: Dat is nog niet uitgeklaard. Waarschijnlijk zal het een onafhankelijk overheidsstatuut hebben, zoals Cultuurnet Vlaanderen (Centrum voor cultuurcommunicatie): een vzw die aangestuurd wordt door de overheid, maar die een redelijk grote autonomie heeft. Er zullen duidelijke doelstellingen uitgeschreven worden – in functie van de ondersteuning van beide departementen – en er wordt een beheersovereenkomst afgesloten. Op dit ogenblik is er door de kabinetten en de administraties Cultuur en Onderwijs

een basistekst opgesteld waarin wij de globale doelstelling voor dat steunpunt hebben neergeschreven. Die tekst is nu aangeboden aan de stuurgroep en de werkgroepen. In maart verwachten we hun advies.

ETCETERA: Betekent het wegvallen van het koepeldecreet een gemiste kans om de media bij kunst- en cultuureducatie te betrekken?

OLAERTS: Ja zeker. Op dit ogenblik vormen de media een lastige materie omdat ze in twee ministerportefeuilles zitten. De oefening die deze regering gemaakt heeft, ging uit van dertien beleidsdomeinen, voor dertien ministers. Indien dat lukt, vallen cultuur, jeugd, media en sport vanaf volgende legislatuur onder één beleidsdomein. Dan hebben we een goede uitgangspositie om te onderhandelen over de taken van de media. Niet alleen inzake kunsteducatie, maar inzake cultuur in het algemeen. Met de VRT is een beheersovereenkomst afgesloten. Dan werk je met afstand van bestuur. Je kan met hen overleggen, maar je zou erin moeten slagen om cultuur op te nemen in de beheersovereenkomst. En dat is nu toch niet goed gelukt.

ETCETERA: Wanneer heeft men binnen het kunstendecreet het doel van kunsteducatie bereikt? Moeten de publiekscijfers stijgen?

OLAERTS: Neen, de kunstbeleving staat voorop. We moeten de mogelijkheden creëren om de weg naar de kunsten te vinden. Het is niet de bedoeling om dat af te meten aan een kwantitatief bereik. Kunsteducatie mag bijvoorbeeld geen veredelde kinderopvang zijn. Eén van de consequenties van de opname van educatie in het kunstendecreet is dat er zal moeten gewerkt worden aan de verhoging en verspreiding van expertise. Voorlopig is het echter wachten op de implementatie van de verschillende decreten. Voor de structureel gesubsidieerde organisaties zal dat ten vroegste in 2006 het geval zijn. Voor de organisaties die vandaag al aan het werk zijn, duurt dat dus nog heel lang. ☺